

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.406/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 10 mei 2005 door de Minister van Vorming en Werkgelegenheid, Sociale Aangelegenheden en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap "zur Förderung der sozialen Integration von Kindern und Jugendlichen mit einer Behinderung", heeft op 24 mei 2005 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Zoals blijkt uit het opschrift van het decreet van 19 juni 1990, voorziet dit in de oprichting van een Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor de personen met een handicap.

Artikel 4, § 1, van het decreet bepaalt de opdrachten van deze Dienst. Luidens artikel 4, § 1, 4^{°bis}, van het decreet moet de Dienst de kosten ten laste nemen waarvan het bewezen is dat ze door de kinderen en jongeren met een handicap respectievelijk door de personen belast met hun opvoeding gedragen worden en die betrekking hebben op therapeutische behandelingen, technisch-therapeutische hulpverlening, buitengewone pedagogische hulpmiddelen en heelkundige ingrepen met het oog op de maatschappelijke integratie. Die kosten worden door de Dienst gedragen, voorzover het bewijs geleverd wordt dat ze niet door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, een ziekenfonds of een verzekering terugbetaald worden en dat ze hoger liggen dan de tijdens de twaalf maanden vóór het indienen van de aanvraag uitbetaalde som van de verhoogde kinderbijslag.

Artikel 20, § 1, van het decreet draagt aan de Regering op om een evaluatiecommissie op te richten. Deze commissie heeft o.m. als opdracht advies te geven over de vraag of de therapeutische behandelingen, de technisch-therapeutische hulpverlening, de buitengewone pedagogische hulpmiddelen en de heelkundige ingrepen die een kind of een jongere met een handicap geniet of waaraan hij zich onderwerpt, al dan niet noodzakelijk zijn voor de maatschappelijke integratie.

.../...

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap bepaalt in de eerste plaats onder welke voorwaarden de Dienst de in het decreet bedoelde kosten ten laste neemt (artikelen 3 tot 5). Voorts bepaalt het ontwerp de procedure voor het indienen van een aanvraag tot tenlasteneming (artikel 6). Ten slotte worden machtigingen verleend aan de bevoegde ministers om maximale bedragen voor de verschillende maatregelen vast te stellen, en om een catalogus van pedagogische hulpmiddelen op te stellen (artikel 7).

RECHTSGROND

3. Blijkens de aanhef van het ontworpen besluit wordt de rechtsgrond voor het voorliggende ontwerp van besluit gezocht in de artikelen *4bis* (lees: artikel 4, § 1, *4°bis*) en 20 van het decreet.

3.1. Voor het vaststellen van de aanvraagprocedure (artikel 6 van het ontwerp) kan rechtsgrond gevonden worden in de voormelde artikelen 4, § 1, *4°bis*, en 20 van het decreet, gecombineerd met de algemene uitvoeringsbevoegdheid welke de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ontleent aan artikel 7 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, juncto artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

3.2. Voor de andere bepalingen van het ontwerp is de vereiste rechtsgrond daarentegen niet in voldoende mate voorhanden.

De artikelen 3 en 4 bepalen de voorwaarden voor het ten laste nemen door de Dienst van de kosten voor therapeutische behandelingen en heelkundige ingrepen, technisch-therapeutische hulpverlening en buitengewone pedagogische hulpmiddelen ¹. Zij voegen daarbij o.m. nieuwe voorwaarden toe aan de decretale voorwaarden ². In het decreet wordt daartoe geen machtiging gegeven aan de Regering.

¹Artikel 7, § 2, bevat bepalingen ter aanvulling van artikel 4, § 1, tweede lid.

²Zie bijv. de voorwaarden bedoeld in artikel 3, 2°, a) tot e), en artikel 4, § 1, tweede lid, van het ontwerp.

Bepaalde kosten die bij artikel 5 van het ontwerp van de tenlasteneming worden uitgesloten, kunnen in beginsel wel vallen onder de kosten waarvoor op grond van het decreet een tenlasteneming mogelijk zou zijn. Het komt de Regering niet toe deze kosten buiten de regeling te plaatsen.

Voor het vaststellen van algemene maxima voor de tussenkomsten (artikel 7, § 1), ontbreekt elke rechtsgrond. Voorzover de kosten voldoen aan de decretale voorwaarden en noodzakelijk zijn voor de maatschappelijke integratie, voorziet het decreet niet in maximum-tussenkomsten. Artikel 20, § 3*bis*, derde lid, van het decreet bepaalt wel dat de evaluatiecommissie per aanvraag een maximaal bedrag kan voorstellen, maar het verleent de Regering niet de bevoegdheid om terzake een algemene regeling uit te werken.

De Regering kan zich voor de artikelen 3, 4, 5 en 7, § 1, evenmin steunen op haar algemene uitvoeringsbevoegdheid.

3.3. De conclusie is dus dat er voor de ontworpen regeling onvoldoende rechtsgrond is.

Gelet op de samenhang die er tussen de onderscheiden bepalingen bestaat, heeft het dan geen zin om het ontwerp, of althans de bepalingen waarvoor er rechtsgrond is, nog verder te onderzoeken.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT